

Prosinec

Divadelní zpravodaj

115. sezóna 2024/2025

JUBILANT PETR BOROVEC

ZDENĚK DUŠEK CHYTÁ CHAPLINA

CO PŘINESE GRAND FESTIVAL SMÍCHU 2025?

E. JECHOVÁ, J. JANOUŠKOVÁ, L. ŠPINER, P. BOROVEC, J. PEJCHAL A K. ŠAFRÁNKOVÁ, KDO JE TADY ŘEDITEL?, FOTO P. BORECKÝ

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJÍ! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

I→H HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY →★ UVÁDÍ AGENTURA KOMETA 📖 SCÉNIKÉ ČTENÍ ✨ GRAND FESTIVAL SMÍCHU

Prosinec

MĚSTSKÉ DIVADLO

NEDĚLE	1.	10:30	HEJBLATA	Představení Taneční školy InDance , která jedinečným způsobem probouzí radost z tance u malých i velkých. Vystoupí také soubory Pop Balet .		
		14:30	HEJBLATA			
ÚTERÝ	3.	19:00	KDO JE TADY ŘEDITEL?	KONEC 20:35	→→	F
STŘEDA	4.	17:00	NORMÁLNÍ DEBIL 2	KONEC 19:25		ZADÁNO
ČTVRTEK	5.	18:00	ATOMOVÁ KOČIČKA	KONEC 20:00		N

PÁTEK	6.	19:00	DO NEBES!	KONEC 21:30	
SOBOTA	7.	19:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	KONEC 21:45	
ÚTERÝ	10.	19:00	ATOMOVÁ KOČIČKA	KONEC 21:00	A
STŘEDA	11.	19:00	S ČERTY NEJSOU ŽERTY	KONEC 21:00	R
ČTVRTEK	12.	19:00	DON JUAN SE VRACÍ Z VÁLKY	KONEC 21:00	K
PÁTEK	13.	10:00	CHYŤTE CHAPLINA!	VEŘEJNÁ GENERÁLNÍ ZKOUŠKA	VG
		19:00	DO NEBES!		
			Slavnostní představení ke 115. výročí otevření VČD.		
SOBOTA	14.	19:00	CHYŤTE CHAPLINA!	1. PREMIÉRA	P1
NEDĚLE	15.	19:00	CHYŤTE CHAPLINA!	2. PREMIÉRA	P2
PONDĚLÍ	16.	19:00	VÁNOČNÍ KONCERT 2024 Orchestru Václava Marka		
			V rámci večera zazní vedle domácích šlágrů a celosvětově známých a osvědčených evergreenů nejen z minulého století také oblíbené vánoční písně a koledy. Jako hlavní host vystoupí K. Brožová.		
ÚTERÝ	17.	16:30	ROZTANČENÝ ADVENT		
			Vánoční taneční představení ZUŠ Pardubice, Havlíčkova, které nabídne klasická i moderní čísla. V druhé části pak starý francouzský komický balet Marná opatrnost.		
		19:00	ROZTANČENÝ ADVENT		
STŘEDA	18.	17:00	CHYŤTE CHAPLINA!		L
ČTVRTEK	19.	10:00	CHYŤTE CHAPLINA!		šk
		19:00	ATOMOVÁ KOČIČKA	KONEC 21:00	C
PÁTEK	20.	10:30	DO NEBES!	KONEC 13:00	šk
		19:00	S ČERTY NEJSOU ŽERTY	KONEC 21:00	E
SOBOTA	21.	18:00	DON JUAN SE VRACÍ Z VÁLKY	KONEC 20:00	T
NEDĚLE	22.	16:00	S ČERTY NEJSOU ŽERTY	KONEC 18:00	
ÚTERÝ	24.	24:00	ŠTĚDRONOČNÍ ZPÍVÁNÍ	 str. 23	
			Tradiční půlnoční posezení v divadle s vánočními koledami i dárky.		
PÁTEK	27.	19:00	MAKROPULOS musical	KONEC 21:20	
SOBOTA	28.	18:00	CHYŤTE CHAPLINA!		U
NEDĚLE	29.	17:00	PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD	KONEC 19:30	
PONDĚLÍ	30.	19:00	S ČERTY NEJSOU ŽERTY	KONEC 21:00	B
ÚTERÝ	31.	18:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ	KONEC 20:20 str. 23	
			Silvestrovské představení s vyhlášením výsledků ankety o nejoblíbenější inscenace roku 2024.		

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

NEDĚLE	1.	19:00	ZŘÍT DO TMY [oidipus]	KONEC 21:10	P2B+P2c
STŘEDA	4.	10:00	K. H. Mácha / MÁJ		ŠK
Jedno z nejslavnějších českých básnických děl očima naší nejmladší generace. Připravila K. Plešková. Mladé divadelní studio LAIK					
PÁTEK	6.	19:00	BEZ KOSTÝMU aneb Povídání z herecké šatny	 str. 20	
Neformální talk show dramaturgyně J. Uherové , která si do svého zábavného pořadu tentokrát pozvala režiséra oblíbených komedií Normální debil 1 a 2 nebo Atomová kočička R. Bellana a herce V. Malou , K. Šafránkovou a J. Lásku .					
NEDĚLE	8.	15:00	K. Plešková / POHÁDKY KOUZELNÉ BABIČKY		
Interaktivní pohádka plná hašteřivých myšek, čiperných skřítků a veselých písniček. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK					
PONDĚLÍ	9.	8:30	POHÁDKY KOUZELNÉ BABIČKY		ŠK
		10:00	POHÁDKY KOUZELNÉ BABIČKY		ŠK
ÚTERÝ	10.	19:00	ZŘÍT DO TMY [oidipus]	KONEC 21:10	M3
PÁTEK	13.	19:00	ORLANDO	KONEC 20:40 	F1•F2
PONDĚLÍ	16.	19:00	A. de Saint-Exupéry / MALÝ PRINC	PREMIÉRA str. 24	
Jeden z nejznámějších příběhů moderní světové literatury v podání mladých hereckých talentů. Připravila K. Plešková. Mladé divadelní studio LAIK					

VČD NA ZÁJEZDECH

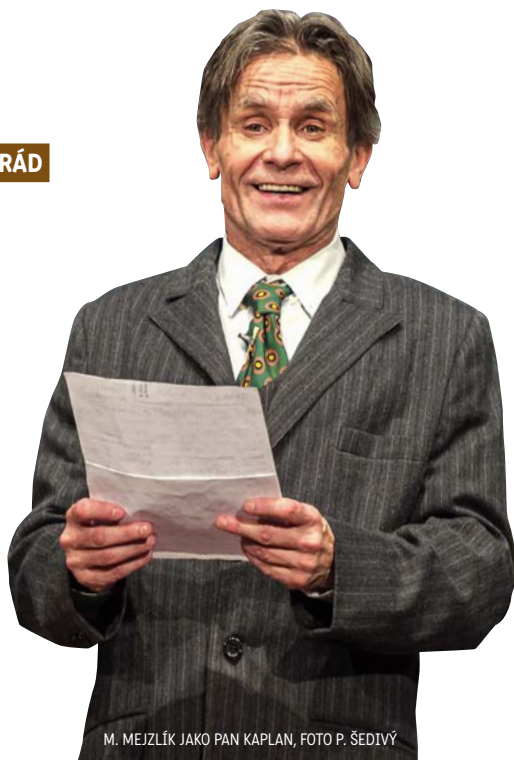
ÚTERÝ	17.	19:00	PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD
TRUTNOV			

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

PREMIÉRA:

Z. Dušek **str. 10–11** **CHYŤTE CHAPLINA!**

Autorská inscenace o geniálním filmovém herci a všestranném tvůrci. Buřinka, knírek, hůlčička. To je jeden Chaplin, který přinášel spoustu legrace. Ale pak je tu ten druhý, kterého moc neznáme. Bez buřinky, v padnoucím obleku, s plachým úsměvem, skoro pořád před něčím na útěku... V hlavních rolích J. Hába, L. Špiner, M. Mejzlík a Z. Rumpík. Režie Z. Dušek.

M. MEJZLÍK JAKO PAN KAPLAN, FOTO P. ŠEDIVÝ

DÁLE HRAJEME:

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Komedie roku 2007 a L. Špíner s oceněním za nejlepší mužský herecký výkon GRAND Festivalu smíchu 2008! Kriminální komedie z prostředí kadeřnického salonu. Zažili jste někdy v divadle, že by diváci ovlivňovali děj hry, mluvili s postavami a vypátrali vraha? Ne? Tak toho všeho můžete být nyní součástí! Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špíner a M. Němec j. h. Režie P. Novotný.

O. Brousek – R. Balaš / DO NEBES!

Zbrusu nový muzikál o prvním českém letci, který se narodil v Pardubicích a doletěl z nich až do Velké Chuchle. 13. srpna 1891 se nad Pardubicemi vznášel balón Victor Hugo, který přiletěl z Prahy a osmiletému Janu Kašparovi vnukuje touhu létat... Hrají Š. Pospíšil, P. Janečková, J. Musil, J. Pejchal, L. Špíner a další. Režie R. Balaš.

M. Zade / ZŘÍT DO TMY [oidipus]

Současné drama s téměř detektivní zápletkou. Co se stane, když všechno, co jste považovali za pravdu, se ukáže jako lež? Když se život, který se zdál být bezpečný a pohodlný, náhle zhroutí? Hrají M. Sikorová, J. Pejchal, Š. Pospíšil a R. Chvalová. Režie A. Svozil.

P. Abraham – M. Mejzlíková S ČERTY NEJSOU ŽERTY

Čertovská komedie o mladém mlynáři Petrovi, kterého chamtivá macecha málem připraví o mlýn i majetek po rodičích... Divadelní zpracování známého filmu J. Justa a H. Bočana na motivy pohádek B. Němcové. Hrají Š. Pospíšil, J. Hába, P. Janečková, L. Špíner, J. Láška nebo J. Pejchal a další. Režie P. Novotný.

Ö. von Horváth DON JUAN SE VRACÍ Z VÁLKY

Působivý kabaret scén ze světa, který vstává z popela. Raněný voják hledá svou dávnou lásku, kterou zradil. Potkává však jen její odlesky v jiných ženách. Svět se změnil a už nikdy nebude jako dřív, jako před válkou. V titulní roli J. Musil j. h. Režie M. Františák.

O. Soukup – G. Osvaldová – P. Abraham MAKROPULOS musical

Muzikálová adaptace známého dramatu K. Čapka o touze po věčném mládí. Píše se rok 1922. V Lucerně začíná silvestrovská show, jejíž hlavní hvězdou je záhadná zpěvačka E. Marty, která dokáže obrátit život naruby každému, s kým se setká... V hlavní roli P. Janečková, která byla za ztvárnění E. Marty v užší nominaci na Cenu Thálie 2023. Režie P. Novotný.

K. Svoboda – Z. Podskalský – J. Štáidl – E. Krečmar / NOC NA KARLŠTEJNĚ

Legendární muzikál podle stejnojmenného filmu na motivy hry J. Vrchlického o tom, že ani zákaz krále není silnější než láska ženy... V hlavních rolích P. Štěpánek j. h. a M. Sikorová. Režie P. Novotný.

H. Lewis – J. Sayer – H. Shields VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ

Cena diváků a studentské poroty GRAND Festivalu smíchu 2020! Parodická crazy komedie o jedné netradiční loupeži, v níž nechybí ani pořádná love story. Hrají L. Špíner, V. Malá, P. Dohnal, Z. Kalina j. h. a další. Režie R. Bellan.

V. Woolfová – M. David / ORLANDO

Módní show o paměti a identitě. Fiktivní životopis mladého šlechtice, jenž prochází dějinami, nejdříve jako muž, později jako žena, a hledá smysl života, vznešený cit, vášně... Hrají V. Malá, L. Mecerodová, K. Šafránková, P. Borovec a J. Láška. Režie M. David.

L. Rosten – M. Hanuš PAN KAPLAN MÁ TŘÍDU RÁD

Hudební komedie o záłudnostech studia i výuky cizí řeči. Vtipné situace se prolínají s dojemnými – a to vše je doplněno řadou písní a tanců z celého světa. V titulní roli M. Mejzlík. Režie M. Hanuš.

L. von Trier / KDO JE TADY ŘEDITEL?

Absurdní a poněkud škodolibá komedie o řediteli, kterého nikdo nikdy neviděl, plná bizarních situací z prostředí, kde jsou peníze až na prvním místě. Divadelní adaptace úspěšného dánského filmu z roku 2006. V hlavních rolích J. Láška a J. Pejchal. Režie A. Keita.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL 2

Osmdesátky aneb Kalendárium. Volné pokračování stejnojmenné populární inscenace jako seriózní výlet do historie i parodická komedie. Nové příběhy průšviháře Norberta Intrubuse odehrávající se na střední škole, ve vojenském útvaru nebo v oblastním divadle. Hrají J. Láška, V. Malá, P. Borovec a L. Špíner. Režie R. Bellan.

T. Dianiška ATOMOVÁ KOČIČKA

Bláznivá sci-fi komedie o jednom nečekaném výletu do minulosti. Příběh tří studentů aplikované fyziky, kteří zažijí něco, co ještě nikdo nezažil. Možná jen jeden starý kocour... V hlavních rolích K. Šafránková, P. Borovec a J. Láška. Režie R. Bellan.

PŘIPRAVUJEME NA LEDEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

ČTVRTEK **9.** 18:00**DON JUAN SE VRACÍ Z VÁLKY****DERNIÉRA****V**PÁTEK **10.** 18:00**S ČERTY NEJSOU ŽERTY**

Představení je součástí **Vánočního balíčku**, v rámci něhož uvidíte i komedii **Velká bankovní loupež** (21. 2.). Jednotlivé vstupenky budou uvolněny do prodeje 2. 12.

SOBOTA **18.** 19:00**NORMÁLNÍ DEBIL 2**NEDĚLE **19.** 19:00**E. Míšek / FICHTL****PROLOG**

Hořká komedie z doby, kdy život běžel na jeden válec. Olej v benzínu, svoboda v nesvobodě a láska v tepláčkách. Hrají P. Liška a M. Isteník. Režie Žetel. **Divadlo Bolka Polívky, Brno**

PONDĚLÍ **20.** 19:00**NOC NA KARLŠTEJNĚ****21.–28. 1.****GRAND FESTIVAL SMÍCHU** str. 7–9 PÁTEK **31.** 19:00**W. Russell / SHIRLEY VALENTINE**

Úspěšná one woman show S. Stašové. Režie Z. Kaloč. **ADF, Praha**

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

PONDĚLÍ **13.** 18:00**S. Ben Yishai / SPÍLÁNÍ JEVIŠTI****PREMIÉRA** **N₁**

Scénické čtení hry oceňované německé dramatičky, která přináší originální výpověď o současném divadle jako instituci. Režie G. Gabašová. Uvádíme v cyklu **INprojekty** v české premiéře.

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Co přinese jubilejní 25. ročník festivalu?

GRAND
festival
SMÍCHU

Do zahájení jubilejního 25. ročníku GRAND Festivalu smíchu zbývají necelé tři měsíce. Zdá se mi až neuvěřitelné, že festival je tu s námi už celé čtvrtstoletí. A nemůžu se ubránit vzpomínkám. Několik z nás – ředitel divadla Petr Dohnal, provozně-ekonomický náměstek Bohumil Kos i PR manažer Radek Smetana – stálo u samého zrodu festivalu. Jsme pamětníci, kteří si pamatují opatrné začátky, kdy jsme nezvali pražská divadla, protože jsme se tak trochu báli konkurence, a pohybovali jsme se ve výběru komedií jen na regionální úrovni. Ale nemyslím to pejorativně. Když jsme pak ve čtvrtém ročníku přivítali divadla z Prahy, Brna a Ostravy, nestalo se, že by vytěsnila soubory z Liberce, Uherského Hradiště, Plzně či Zlína. Znovu jsme si ověřili, že dobrá komedie může vzniknout kdekoli a že to naši diváci dokážou ocenit. A další roky to jenom potvrzovaly. Byli jsme u začátku mnoha velkých talentů, ať už hereckých, či režisérských, a věře nebo ne, bylo to poznat už i ze studentských inscenací. Byli jsme u toho, když se některé soubory formovaly, jiná seskupení se rozpadala, měnili se umělečtí šéfové i ředitelé divadel. Všem, kdo tento festival léta připravujeme, přinesl mnoho krásných zážitků i zkušeností. A věřím, že nejen nám, ale i divákům.

Za pětadvacet let jsem projezdila křížem krážem celou republiku. Myslím, že se nedá ani spočítat, kolik je to kilometrů, kolik hodin strávených v autě či ve vlaku. Kolik hodin jsem se smála a kolikrát jsem odcházela z divadla spokojená. Ale někdy i zklamaná, to nepopírám. Někdy jsem od inscenace čekala víc, jindy jsem věděla, že komedii, o kterou stojím, nemůžeme z různých technických důvodů odehrát v našem divadle. Každý rok jsem viděla přibližně 40–50 komedií, poslední roky se to číslo zmenšovalo. To proto, že některá divadla se nám z hledáčku zájmu vytratila. Důvodem nebyla kvalita produkce, tyto soubory se nějak vyprofilovaly a komedie z jejich dramaturgických plánů vymizely. Dál ale sleduji, co inscenují, a doufám, že časem se ke komediálnímu žánru vrátí.

Za těch mnoho let jsem v divadlech zažila spoustu obrátů k lepšímu, horšímu, rozkolísané situace díky náhlým změnám ve vedení několika kulturních institucí. Ale co naplat, diváci se chtějí bavit a ke komediím se všechna divadla vrací. Můžou to být i takové, na které náš divák není zvyklý. Poslední roky se takové inscenace objevují i na našem GRAND Festivalu smíchu – jsme ale rádi, že publikum má možnost vidět komediální žánr v celé jeho šíři, i přestože jsou některé hry především pro odvážné diváky.

Letos jsem nejezdila tolik co jiné roky, stávalo se totiž pravidlem, že tituly, o které jsem měla zájem, se hrály ve stejný den. Jindy se zase stalo, že jsem ráno viděla veřejnou generálku a večer o dvě stě kilometrů dál jinou věc. A někdy mi nezbývalo než se podívat na záznam inscenace. Není to ideální volba, ale jestli je komedie dobrá či špatná, se poznat dá. Když je záznam pořízený z premiéry nebo nějaké reprízy, můžu sledovat i reakce diváků. Nešikovné je, když se natočí poslední neveřejná generálka. To se občas zasměje

jen režisér, a možná už jen ze zoufalství, protože ví, že herci už nutně potřebují divácký smích, aby si ověřili, že hra funguje. Ale jak říkám, když je komedie dobrá, nepustí vás od počítače. Moje kolegyně občas hlásí: „Moc mě to nezažalo, uvařila jsem u toho oběd a poskládala prádlo.“ Tak to je pak zlé...

Úroveň každého ročníku festivalu stojí a padá s výběrem soutěžních komedií. A ten je vždy závislý na nabídce divadel. Mám ráda, když přivezeme neznámý nebo málo inscenovaný titul, který u nás ještě nebyl. Často to jsou vysloveně novinky, které měly před nedávnem premiéru například v Londýně. Ale ještě častěji se nám tituly opakují. Hra Jasminy Reza *Obraz* byla na našem festivalu čtyřikrát, jednou dokonce ze Slovenska s Milanem Lasicou, Mariánem Labudou a Milanem Kňažkem. Jsem ráda, že jsem u toho mohla být. Britská hra *Můj romantický příběh* se v republice inscenovala desetkrát, z toho u nás byly tři verze. Nejúspěšnější byla ta, kterou režíroval Daniel Špinar v ostravském Divadle Petra Bezruče. A slavné světové veselohry jako například *Brouk v hlavě*, *Slaměný klobouk*, *Jak je důležité mít Filipa* či *Charleyova teta* se budou inscenovat snad donekonečna. Je důležité najít k nim nějaký klíč, přesvědčit diváka, že i po sto či více letech je ta hra dobrá, dokonce možná i současná a rezonuje u publika. V takových případech se vždy snažím, aby ta další inscenace stejného titulu byla lepší než předchozí. Letos se nám to podle mě podařilo s olomouckou klasickou fraškou *Brouk v hlavě*. Na festivalu jsme s tímto titulem soutěžili my s inscenací pod vedením Lídy Engelové i Divadlo A. Dvořáka Příbram, kde hru nastudoval Milan Schejbal. Janka Ryšánek Schmiedtová ji v Olomouci inscenovala jako velmi kultivovanou zábavu. Přispěla k tomu i esteticky vkusná výprava a moderní herectví plné stříhů. Přesto se dá říct, že je pojatá klasicky. →

To Michal Hába se se **Školou žen** vypořádal po svém, jeho komedie je na hony vzdálená té, kterou jsme mohli vidět před dyacetí lety z Národního divadla Brno. Škola žen z Činoherního studia Ústí nad Labem počítá s velkorysým divákem, který nebude lpět na klasickém pojetí komedie ani na všech Molièrových verších, ale přistoupí na hru, která je nesmírně vtipná a současná. „Můj dům, můj hrad (a moje pravidla...)“ je krédo stárnoucího muže, který touží po mladé dívce. A diváci uvidí ten hrad doslova – tedy jenom skákací, zato hodně zábavně využívaný.

Gogolovy **Hráče** jsme na festivalu už také měli. V režii Petra Svojtky exceloval Michal Dlouhý, který za svůj výkon získal Cenu za nejlepší mužský herecký výkon. Letos diváci uvidí Hráče z pražského Činoherního klubu a můžu slíbit velký herecký zážitek. Za mě je Ondřej Rychlý prostě skvělý.

Poslední komedii, kterou už pravidelný (nejen) festivalový divák mohl vidět, je dojemná hra **Mezi nebem a zemí**. Naše divadlo s ní soutěžilo před deseti lety, tentokrát režisérka Kateřina Dušková režírovala titul v libereckém Divadle F. X. Šaldy, kde je uměleckou šéfkou. Myslím si, že inscenace si zaslouží pozornost, mnozí si jistě vzpomenou na naše herce, kteří hráli stejné postavy.

Takže ze sedmi titulů jsou tři klasické komedie, takové, které se na festivalu během pětadvaceti let už objevily. Myslím, že je to moc dobře – diváci tak můžou vidět, jak se změnil přístup režisérů k těmto textům, ale i jak se vyvíjí herectví. Pro mě je to také důkaz, že jistým věcem, jako například nevěra (Škola žen a Brouk v hlavě) či hloupost, nadutost a pachťení se po penězích (Hráči), se můžeme smát věčně.

Novinkou v repertoáru bude hradecká komedie **S Caroline v kuchyni**. Klicperovo divadlo letos v rychlém sledu vyprodukovalo tři komedie, bylo těžké vybírat, ale myslím, že jsme nakonec zvolili dobře.

V hlavní roli exceluje Kamila Sedlářová, která si už jednou odnesla Cenu za nejlepší ženský herecký výkon – za roli ve hře Vincenc.

Klec bláznů pražského Švandova divadla jsem viděla na veřejné generálce, ale hned jsem věděla, že ji chci na festivalu mít. Skvělá zábava! Komedialní zápletku výborně táhnou Tomáš Petřík a Filip Rajmont, roli kabaretních tanečnic se úžasně zhostilo několik členů pánského souboru divadla. Uvidíme i Oskara Hese, kterého teď s napětím sledujeme v zábavném pořadu StarDance.

Náš soubor bude soutěžit s komedií **Atomová kočička** Tomáše Dianišky v režii Roberta Bellana. Během let jsme mohli zaznamenat v nesoutěžním programu několik Dianiškových titulů – například Pustte Donnu k maturitě, Mlčení bobříků, Poslední důvod, proč se nezabít a naposledy Žena filmového kritika. Tentokrát budou odborná a studentská porota i sami diváci hodnotit tohoto autora a jeho dílo v Městském divadle v rámci soutěže.

Nesoutěžní program přinese také několik zajímavých počínů, které se obvykle hrají v klubech a na malých scénách. Mladší publikum ocení jihlavskou **Nasranou mámu** či autorské čtení **Anomálie** z poezie naší oblíbené studentské porotkyně Anny Rehůřkové. Šumperská herečka Ladislava Jančíková svým všestranným výkonem ve (spolu)autorské inscenaci **3testy** dokazuje, že také v regionu může vzniknout pozoruhodné experimentální dílo. Ocenila to i komise Cen Thálie, která ji zahrnula do užšího výběru alternativního divadla. Tato interaktivní inscenace je vhodná pro všechny věkové kategorie, není třeba bát se slov „experimentální“ či „alternativní“. **Jsem špatná, špatná ženská** pražské Komorní činohry je pro všechny zadané i ty, kteří o tom uvažují. Což jsme vlastně skoro všichni. **Kdo je tady praporečk?** je projekt mladých absolventů pražské DAMU pod vedením režisérky Gabriely Gabašové a je určen především mladému divákovi, ale věřte mi, i já jsem se dostatečně zasmála a pobavila, a to nejsem mladá už dlouho. A nakonec **Den blbec** – bláznivá krimi komedie z pera Roberta Bellana v podání jeho souboru Pecka.

Také už připravujeme **Galavečer smíchu**, který bude tradičně snímat Česká televize. Televizní režisér Patrik Ulrich píše tentokrát i scénář, výpravu už podruhé připravuje Pavel Morávek. Vedle moderátora večera Petra Vacka se objeví i Petra Janečková a Petr Borovec s dalšími herci z několika divadel, kteří zazpívají prvorepublikové písně. Při tomto tak trochu retro večírku se odevzdají všechny festivalové ceny.

Věřím, že každý divák si přijde na své, nabídka je dostatečně pestrá a reprezentativní. Tak se nebojme zasmát nahlas a z plna hrdla, smích je potřebný v každé době, v té dnešní zvlášť.

JaU

GRAND festival SMÍCHU

21.—28. 1. 2025

25

MĚSTSKÉ DIVADLO – SOUTĚŽNÍ PROGRAM

- ÚTERÝ **21.** 19:00 **J. Poiret / KLEC BLÁZNŮ**
Kultovní komedie s prvky drag show jako oslava svobody a sebevyjádření. Hrají T. Petřík, F. Rajmont, O. Hes a další. Režie D. Hrbek. **Švandovo divadlo, Praha**
- STŘEDA **22.** 19:00 **G. Feydeau / BROUK V HLAVĚ**
Snad nejslavnější fraška divadelní historie. Hrají L. Červenka, V. Nováková a další. Režie J. Ryšánek Schmiedtová. **Moravské divadlo Olomouc**
- ČTVRTEK **23.** 19:00 **N. V. Gogol / HRÁČI**
Hazardní groteska. „Neriskovat, to dovede každý.“ Hrají O. Rychlý, M. Finger, V. Kratina a další. Režie L. Brutovský. **Činoherní klub, Praha**
- PÁTEK **24.** 19:00 **T. Dianiška / ATOMOVÁ KOČIČKA**
Bláznivá sci-fi komedie o jednom nečekaném výletu do minulosti. Hrají K. Šafránková, P. Borovec, J. Láska a další. Režie R. Bellan. **Východočeské divadlo Pardubice**
- SOBOTA **25.** 18:00 **Molière / ŠKOLA ŽEN**
Veselá komedie o potřebě ovládat a vlastnit. Hrají J. Plouhar, B. Váchová a další. Režie M. Hába. **Činoherní studio Ústí nad Labem**
- NEDĚLE **26.** 19:00 **P. Valentine / MEZI NEBEM A ZEMÍ**
Něžná duchařská komedie s romantickou zápletkou. Hrají M. Tallerová, M. Polách a další. Režie K. Dušková. **Divadlo F. X. Šaldy Liberec**
- PONDĚLÍ **27.** 19:00 **T. Betts / S CAROLINE V KUCHYNI**
Komedie plná černého humoru ze zákulisí kuchařské show. V titulní roli K. Sedlářová. Režie J. Holec. **Klíčperovo divadlo Hradec Králové**
- ÚTERÝ **28.** 20:00 **GALAVEČER SMÍCHU**
Zábavný večer s předáváním festivalových cen za přítomnosti kamer ČT. Moderuje P. Vacek.

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Kompletní program na www.festivalsmichu.cz nebo www.vcd.cz.

ZDENĚK DUŠEK chytá Chaplina

REŽISÉR Z. DUŠEK NA ZAHÁVACÍ ZKOUŠCE SVÉ HRY CHYŤTE CHAPLINA!, FOTO J. SEJKORA

Režisér ZDENĚK DUŠEK je v Pardubicích stálým hostem. Poprvé zde režíroval roku 2001 a nyní připravuje už jedenáctou inscenaci. Napsal pro VČD hru Chyťte Chaplina! Nedávno odložil pomyslnou tužku a přehoupł se z role autora do role režiséra.

Zdeňku, ve VČD připravuješ už druhou autorskou inscenaci (tou první byla dramatizace Goethova románu Spříznění volbou), ale mnohem častěji režiruješ hry jiných autorů. Jaké to je být takhle svátečně dramatikem a potom rejižně interpretovat vlastní text?

Především musím říct, že jsem vděčný za tu příležitost, kterou mi divadlo dalo. Už jenom tím, že jsme spolu ze začátku nemluvili o konkrétním titulu, ale hledali jsme témata. V okamžiku, kdy jsme našli téma Chaplin, jsem si uvědomil, že by nebylo špatné říct něco, o čem člověk v souvislosti s tímhle géniem přemýšlí, co cítí. Jenže tím pádem bylo potřeba napsat novou hru. Ze začátku se ani nezdálo,

že by to mělo být moc těžké, protože Charlie Chaplin měl neuvěřitelný osud. Vypadalo to, že „stačí“ zrešeršovat všechno, co ten člověk zažil, naklást ty události za sebe a vyloupne se příběh, za který by se nemusel stydět autor dobrodružných románů. Protože Chaplinův život byl neuvěřitelně pestrý a neustále se vychyloval v obrovských amplitudách nahoru a dolů. Samozřejmě se pak ukázalo, že to, co jsem označil tím slůvkem „stačí“, je neuvěřitelně těžké a pracné.

Hledali jsme téma s aktuálním přesahem. Jak tento záměr naplňuje životopisná hra o Charliem? Jsou tam dvě nebo tři linie, které nás mimořádně zajímají. Především Charlie Chaplin jako umělec.

Z autora fackovacích komedií se stal novátorem a vizionářem filmu, jedním z největších géniů filmového umění a filmového průmyslu. Další veliké téma je jeho život, který byl velmi dobrodružný, ve všech souvislostech. A nedílným tématem je jeho vztah k ženám. To všechno jsou témata zajímavá kdykoliv a kdekoliv.

Ty býváš při každém zkoušení stoprocentně připravený. Teď ale míru tvé připravenosti nedovedu „procentuálně vyčísřit“, protože se mi jeví jako absolutní. Co všechno jsi k tématu studoval a stále ještě studuješ? Vycházím samozřejmě z Chaplinovy autobiografie, která vyšla i česky, ale také z mnoha dalších publikací. Taký z YouTube, kde se dá najít všechno, co natočil, a z oficiálního webu Charlieho Chaplina. Největší vzpruhou a jistotou pro mne byla přibližně

osmisetstránková kniha Davida Robinsona „Chaplin, jeho život a umění“, která vychází z dokumentů a mnoho jich prezentuje. Vše, co se v naší inscenaci odehraje, se v Chaplinově životě skutečně stalo. Můžeme fabulovat o tom, JAK se to stalo, ale CO je zaznamenáno v dokumentech. Takže moje příprava spočívala v četbě spousty materiálů. Nemůžu říct, že bych se cítil být odborníkem na Chaplina ani že zobrazíme jeho život jako celek, protože jeho život byl neuvěřitelně komplikovaný. Ale nějaký celek mi moje rešerše daly a doufám, že se to v představení ukáže.

Které kvality Chaplinovy osobnosti bys chtěl zdůraznit? Samozřejmě vedle geniality v oboru?

Především bych chtěl zdůraznit jeho člověčenství, jak v tom pozitivním slova smyslu, tak v tom méně pozitivním. Tak nějak by měla vynírat i naše inscenace, podat ho v jeho komplexnosti a rozporuplnosti. Byl to workoholik, jednak protože musel, ale taky proto, že ho jeho práce neuvěřitelně bavila a naplňovala. Obětoval jí i některá ze svých manželství a vztahů, což bylo pro jeho partnerky frustrující a trýznivé. Přitom měl v sobě úžasně citlivé struny, byl niterný humanista. Zároveň byl velký kapitalista, hlavně ve vztahu k lidem v jeho vlastním ateliéru, a na druhou stranu byl systémem označovaný za komunistu. A taky je velkou otázkou, jaký byl tatínek. Pro svoje děti určitě nežil. Ne že by k nim neměl vztah, ale rodinu nikdy neměl na prvním místě.

V obecném povědomí má Charlie Chaplin pověst lakomce. Jak jde lakota dohromady s jeho humanismem?

Já si myslím, že humanista, který má velký humánní projev při nějaké mírové nebo charitativní kampani, a pak se u stánku pohádá o cenu párku, není nijak nepravděpodobný. On vedle té lakoty, která je docela úsměvná a týká se spíš interních, menších záležitostí, zase

v první světové válce koupil válečné dluhopisy asi za milion dolarů, což byla tehdy nepředstavitelná částka. Chtěl tímhle způsobem pomoci demokratickému světu.

Velké téma jsou Chaplinovy vztahy k ženám, a to v široké škále od skandálních až po romantické. V poslední třetině života je pak završil zralým manželstvím s Oonou O'Neill. Byly pro něho ženy inspirací?

Myslím si, že nejsilněji ho inspiroval nebo ovlivňoval jeho vztah k mamince. Charlie pocházel z rozvrácené rodiny, jeho tatínek navíc zemřel relativně mladý. Maminka neunesla starost o rodinu, to znamená o Charlieho a jeho staršího bratra Syda, a byla internována v nějakém ústavu. Takže Charlie prožil velkou část dětství sám, jenom s bratrem, a musel se protloukat, jak uměl. Žili v jedné z nejnebezpečnějších londýnských čtvrtí a museli se tam o sebe postarat. Mám pocit, že ten neukojený vztah k mamince jeho dílem pořád nějak postupoval. Ve filmech, i v těch raných groteskách, Charlie vždycky ochraňuje nějakou ženu, pomáhá jí, zachraňuje ji. Z žen, se kterými žil jako dospělý, ho určitě inspirovala Edna Purviance, Paulette Goddard a pak samozřejmě Oona O'Neill.

Titulní postava má čtyři představitel. Prozradíš divákům proč?

Hlavní důvod je věkové rozlišení. Chtěl jsem, aby Charlie postupně stárl a aby to bylo zřetelné i v jeho vztazích k ženám. Ve dvaceti měl náctileté a ve čtyřiapadesát letech se oženil s (osm)náctiletou Oonou. Takže jsem nechtěl, aby Charlie s Oonou byli vrstevníci. Potřeboval jsem, aby ten věkový rozdíl byl hmatatelný. Z hlediska jeho uměleckého vývoje jsem zase potřeboval, aby bylo vidět, kolik energie měl v mládí, jak postupně moudřela a jak se potom opotřebovávala jeho fyzická schránka, ale dlouho si s tím uměl poradit. A další důvod toho čtyřobsazení je praktický: abychom to dokázali

nazkoušet. Postava Charlieho vůbec neopouští jeviště, je to hra o něm, hra o jednom géniovi, a to by byl pro jednoho herce úkol, který by nemohl zvládnout za osm týdnů zkoušení. Když ho rozdělíme mezi herce čtyři, tak je to tak akorát, aby ten svůj díl stihl každý z nich zpracovat.

Velmi výraznou postavou hry je i Reportér, který reflektuje Chaplinovy filmy a postoje zvenku. Cím je důležitá?

Zasazuje nás do kontextu, ve kterém Charlie žil. On si ve vztahu k médiím prošel velmi dlouhou a bouřlivou cestou, od prvopočátečních negativních kritik jeho raných komedií přes superlativy na jeho vrcholná díla až k definitivním odsudkům, kterých se dočkala Hraběnka z Hongkongu, Chaplinova labutí píseň. Objektem velké pozornosti byl samozřejmě i jeho soukromý život a společenský život. Vycházely o něm články, které ho měly dehonestovat. Všechny tyhle pohledy přináší postava ztvárněná jedním hercem. Je to hypotetická postava chameleona, který má na Charlieho velký vliv, a zároveň je sám nepolapitelný a jako by neměl paměť.

Název divadelní hry, i jiného díla, vzniká většinou jako poslední. Ale ty jsi jím vlastně začal. Řekneš o něm něco?

Jmenuje se to Chyťte Chaplina!, protože ten člověk běžel pomyslný závod, ve kterém ho spousta lidí chtěla chytit. Zaprvé ženy, jeho první manželky bývají dokonce označovány jako zlatokopy. Z druhé umělečtí konkurenti, velmi talentovaní a populární tvůrci grotesek, kteří mu neustále šlapali na paty a snažili se ho dohnat. Pak to byl systém, který ho svým způsobem opravdu dohnal. Přiměl ho k odchodu z jednoho kontinentu na jiný. A v posledně řadě – v naší inscenaci se ho snažíme nějak chytit, zachytit my.

Pak tedy – chyt' Chaplina, ať ho máš! Díky a zlom vaz!

Jap

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

V sobotu 19. října se v Městském divadle uskutečnila slavnostní premiéra sci-fi komedie **ATOMOVÁ KOČIČKA** z pera **Tomáše Dianišky**, našeho nejhranějšího současného dramatika, herce a režiséra. Jeho 10. hru pro VCD upravil a režíroval **Robert Bellan**, jenž do hlavních rolí trojice studentů katedry aplikované fyziky, kteří absolvují jeden bláznivý výlet do minulosti, obsadil neodolatelné herce **Karolínu Šafránkovou**, **Petra Borovce** a **Josefa Lásku**.

Vzhledem k bouřlivým reakcím premiérových diváků, jejich salvám smíchu i potleskům na otevřené scéně lze soudit, že crazy Atomová kočička se brzy zařadí mezi velké divácké hity, jako jsou oba Normální debilové či Velká bankovní loupež, pod kterými je také podepsán Robert Bellan. Znovu se tak potvrdilo, že jeho jméno je zárukou skvělé zábavy!

RaŠ

ALEXANDR POSTLER JAKO KOCOUR, KAROLÍNA ŠAFRÁNKOVÁ COBY KÁJA A JOSEF LÁSKA V ROLI MÁRTYHO

FOTO PETR ŠEDIVÝ

REŽISÉR ROBERT BELLAN PŘIJÍMAJÍCÍ GRATULACI OD AUTORA HRY TOMÁŠE DIANIŠKY PŘÍMO NA ZÁVĚREČNÉ DĚKOVAČCE.

TATÍNEK PETRA BOROVCE – VÝTVARNÍK DALIBOR BOROVEC – NEVYNECHÁ TĚMĚŘ ŽÁDNOU PETROVU PREMIÉRU.

TAKÉ KAROLÍNA ŠAFRÁNKOVÁ SI PREMIÉRY PRAVIDELNĚ UŽÍVÁ SE SVOU RODINOU.

ROBERT BELLAN A JOSEF LÁŠKA PŘI VÝMĚNĚ PRVNÍCH POPREMIÉROVÝCH DOJMŮ.

RAOST PO ÚSPĚŠNÉ PREMIÉRE NA TVÁŘÍCH ELIŠKY JECHOVÉ A DAGMAR NOVOTNÉ.

Z MORAVY DORAZILA RODINA I ZA NOVÝM ČLEMEM SOUBORU JIŘÍM HÁBOU.
FOTO JIŘÍ SEJKORA

PETR BOROVEC:

Vždycky jsem byl klouček...

JAKO NICK GREEN V ORLANDOVI, FOTO D. KONEČNÝ

PETR BOROVEC je v angažmá VČD od roku 2011, za tu dobu se stal jedním z nejoblíbenějších a zároveň nejvytíženějších herců, kterého naši diváci znají především jako vynikajícího komika. Jaké role si ale ve skutečnosti užívá nejvíce? Proč začal studovat herectví a svoji profesionální dráhu odstartoval právě v Pardubicích? Tohle a ještě mnohem víc se dozvíte v následujícím rozhovoru, který vznikl po jedné ze zkoušek inscenace Chyťte Chaplina! a ne dlouho po premiéře Atomové kočky. Petr jde zkrátka z role do role a čas letí...

Petre, nedávno jsi oslavil, jak se říká, významné životní jubileum. No, nesměj se, tomu se tak opravdu říká! Jsi ten typ lidí, kteří si oslavu kulatin užívají, anebo jsou to pro tebe narozeniny jako každé jiné?

Rozhodně nemám pocit, že by se cokoli rázem změnilo, kulatiny neprožívám, a dokonce se ani necítím adekvátně svému věku! (SMÍCH) Stopercentně už bych měl mít větší rozum. A nejsem zas takový slavič. Kdybych pracoval jinde, v jiném kolektivu, asi bych ty narozeniny

slavil jen v rodinném kruhu, ale tady v divadle jsem si mohl užít skvělou oslavu s kolegy. To bylo na těch kulatinách rozhodně fajn.

Takže nemáš pocit, že bys kulatinami překročil nějakou pomyslnou hranici?

Takhle... Já jsem teď se svým životem spokojený. Jsem takový typ člověka. To, že nemám partnerku, nemám dítě, je pro mě v pořádku. Neříkám, že se to v budoucnu nezmění. Ale teď jsem ve stavu, kdy je to pro mě takhle v pořádku.

Asi tomu někteří lidé nemůžou rozumět, ale já mám rád svoji samotu, svoji svobodu. A vlastně i když jsem takhle sám, v podstatě nikdy sám nejsem. Pořád jsem v kolektivu nějakých lidí. Jediné, co jsem začal už i před tou čtyřicítkou vnímat a co se občas přihodí, když se bavím s mladými kolegy, kterým je přes dvacet, že z někoho z nich vypadne: „Ty už seš přece starý blbec.“ I když jsme kamarádi a vůbec to nemyslí zle, pro ně už jsem prostě jiná generace. A já vůbec nevím, kdy se tohle stalo, když se tak vůbec necítím! (SMÍCH) Ale je pravda, že jsem to v jejich věku měl s těmi staršími úplně stejně.

Poměrně dlouho, jsi patřil v souboru mezi nejmladší herce. Čili dobře víš, jaké to je být tou nejmladší generací. Už jsi ale přebíral další štafetu, jaké to je?

Asi je to tou mojí náturou, ale pořád mám blíž k mladším kolegům. I když jsou o deset, nebo dokonce dvacet let mladší než k těm, kteří jsou starší než já a věkem jsou mi mnohem blíž. Já tak vlastně i vypadám, jsem takový klouček a vždycky jsem byl. Rozhodně nepociťuji vůči mladším kolegům nějakou rivalitu, nemyslím, že bychom si mohli konkurovat. Treba teď v Atomové kočičce hraji dvacetiletého kluka... (SMÍCH)

V současné chvíli máš na repertoáru jedenáct inscenací. Na kterou se vždycky nejvíc těšíš?

Člověk prochází v životě různými obdobími – jednou je totálně na dně, jednou je vše v úplném pořádku. Já se momentálně nacházím v naprosto vyrovnaném období. To, že se mi vůbec nechťelo do práce, na jeviště, to už jsem zažil. Ale je teda pravda, že když už na jeviště vylezu, všechno tohle ze mě okamžitě spadne. Teď prožívám období, kdy mě baví všechno, dokonce i v inscenacích, které nejsou moje nejoblíbenější, jsem schopný si najít něco, co mě baví. Za což jsem teď momentálně moc šťastný. Hodně se vždycky těším na Orlanda, protože to je něco úplně jiného, než co běžně hraju. Teď na Atomovou kočičku, která je sice taková zřeštěná blbina, ale jsme tam tak skvělá parta, že to je radost, absolutně žádný stres. Velice se těším, až zase budeme hrát Maryšu, tu mám moc rád. Nemám problém ani s Blázincem Božím, i když se mi lidi diví, protože je to velké a náročné. Teď momentálně jsem ve všem naprosto v klidu. Celkově se přestávám zabývat věcmi, které mě dříve naprosto ubíjely. A to je hodně osvobozující, díky tomu se můžu těšit na další věci, které mě čekají.

Do VČD jsi přišel rovnou po studiích na vysoké škole. Jsi tedy už 13 let ve svém prvním a jediném angažmá – uvažoval jsi někdy o změně?

No, jejda. To snad každý. Ale jen jednou jsem se zajímal opravdu aktivně. Nevyšlo to, což je v pořádku. Nicméně teď jsem ve stádiu, kdy žádnou změnu nepotřebuju, protože jsem vlastně spokojený. Už mám něco za sebou, vím, jak fungují divadla jinde, tak mě změna ani neláká. V našem divadle máme výjimečné kamarádké vztahy, můžu pracovat na zajímavých titulech, často i s mladými režiséry... Nedokážu si představit, že někde jinde bych v tuto chvíli dostal nový impuls, náboj. V Pardubicích je mi dobře a o žádné změně neuvažuju.

Jak ses vlastně po absoloriu na DAMU dostal k nám do divadla? Já to totiž opravdu nevím!

Tušil jsem, že se zeptáš! To je historka, kterou krásně vypráví náš pan ředitel. Ale nejdrív musím říct, že stejně jako moji spolužáci jsem ani já neposílal nikam žádný dopis nebo životopis. Ředitelé a umělečtí šéfové divadel se na naše představení jezdili dívat do DISKU (STUDENTSKÉ DIVADLO PRAŽSKÉ DAMU – POZN. RED.), takže jsme si řekli, že když nás nikdo neosloví, znamená to, že nás nechce. Nakonec jsme všichni nabídku dostali.

Hráli jsme zrovna Brechtovu hru V houštinách měst, kterou režíroval David Šiktanc, když se na jedno představení přijel podívat režisér a umělecký šéf Klicperova divadla David Drábek. Původně přijel kvůli Markovi Adamczykoví, ale uviděl v představení malého skřítky, který sice vůbec netušil, co mluví, ale říkal to velice přesvědčivě. David pak mě a Markétu Frösslovou pozval do Hradce na představení Noc oživlých mrtvol, kde tehdy hrál mimochodem i Tomáš Lněnička. Krásně jsme si tehdy s Davidem popovídali, přespali jsme tam, až nakonec z něj vypadlo, že by nás do divadla sice hrozně chtěl, ale že na nás nemá peníze a nemůže nikoho vyhodit. Asi dva měsíce nato, po představení Poprasku na laguně, kde jsem hrál Patrona Fortunata, stojím v DISKU na baru, čekám na víno a najednou vedle mě stojí tři lidé – Petr Dohnal, Jindra Janoušková a dramaturg Tomáš Syrovátka. Samozřejmě jsem nevěděl, o koho se jedná, a asi jsem i trochu blbě koukal. Petr se hned představil, řekl mi, že je ředitelem Východočeského divadla. Já si v hlavě špatně přebíral začátek a pak už mi tam běželo jenom: ****, Cheb!!! Uklidnil jsem se, až když jsem dostal vizitku, kde jsem si správně přečetl, že se jedná o východ a ne západ. Ale byl jsem tak zmatený, že jsem v půlce rozhovoru odešel, protože mi zvonil telefon. Když jsem si vyřídil hovor a vrátil jsem se, došlo mi, že to byla velká chyba. Petr to naštěstí ustál a domluvili jsme se na hostovačce v inscenaci Tajemný hrad v Karpatech, která pak měla premiéru na Kunětické hoře. Potom jsem ještě hostoval v dalších dvou inscenacích, než jsem dostal nabídku angažmá. No a ani ne měsíc po podpisu smlouvy jsem si otočil koleno o 180 stupňů. Opravdu milionový podpis!

Ještě mě zajímá, jak ses vlastně dostal na pražskou DAMU, protože vím, že jsi odmaturoval na oděvním průmyslovce ve Strážnici, potom jsi zkoušel brněnskou JAMU a v Praze jsi začal studovat až tři roky po maturitě.

Ano, kromě dvou neúspěšných pokusů dostat se na herectví na JAMU jsem v té době ještě studoval jazykovku a pak následovalo asi tři čtvrtě roku období nezaměstnanosti, a tak se na mě moji rodiče domluvili. Taťka si mě vzal k sobě do zaměstnání, kde jsem dělal vrátného. Ve svých dvaadvaceti jsem vstával ve tři ráno, abych jel přes celé Brno, přes hlavní nádraží, kde jsem viděl moje vrstevníky, vysokoškolačky, jak se opilí vracejí z večírků na koleje, zatímco já jedu do práce, kde od pěti od rána do šesti do večera sedím za stolem – před sebou jenom obrovské hodiny se sekundovou ručičkou. Jako vrátný jsem neměl na práci nic jiného než koukat na tu ručičku. Samozřejmě že mi to naši udělali schválně. V té práci jsem vydržel tři měsíce, ale byl jsem rozhodnutý, že JAMU ani DAMU už zkoušet nebudu. Nakonec mě naši, ta sekundová ručička a ještě kamarád Lukáš Příkazký přemluvili a DAMU jsem zkusal. A oni mě vzali.

Jaká fáze zkoušení tě nejvíc baví?

Baví mě čtené zkoušky. Když zrovna sám nečtu, nedívám se do textu, ale poslouchám kolegy. Pak mám takové hluché místo – jak jsem trochu pomalejší v uvážování, tak to je někdy martyrium, než mi něco dojde. Navíc jsem puďák, takže je mi sice líto všech režisérů, ale neumím to jinak, než že opravdu pořádně začnu pracovat až tak týden a půl před premiérou. Ale věřím, že většina z nich mě už zná a ví, že nakonec bude vše v pořádku. Donedávna jsem na rolích doma ani moc nepracoval, ne že bych byl líný, ale já jsem to nikdy neuměl, prostě mi to nešlo. Jasně že jsem byl schopný se doma naučit text, ale víc nic. Během zkoušení hodně vycházím z lidí kolem sebe a ty věci, které většinu kolegů – jako třeba Martina Mejzlíka, který je metodik, nebo Petru Janečkovou – napadají hned, tak mě nedochází vůbec. Já, jak jsem z horní dolní, tak první měsíc zkoušení na všechny čumím jak puk a teprve pak mně to díky nim konečně začne docházet. Rekl bych, že se to ale přece jen poslední dobou trochu změnilo, že už jsem schopný lépe pracovat, uvažovat, rozložit si práci, vím už většinou, co po mně režisér chce a co chci od sebe já.

Jaký žánr je ti jako herci nejbližší?

Určitě dramata. Paradoxně v dramatech hraju nejméně. Ale už od DAMU si i jako divák vychutnám radši to dramčo. Jak takových rolí jako třeba v Orlandovi nebo v Blázinci Božím nemám tolik, jsou mi vzácnější a hraju je radši.

Nedávno jsi točil film, který by měl mít v dohledné době premiéru. Řekni, o co jde?

On už je to víc než rok, co jsme u nás na jižní Moravě začali točit film, který se jmenuje Poberta. Můj kamarád, režisér Ondra Hudeček je puntičkář, je to jeho první celovečerek, ještě teď natáčí postsynchrony.

Tahle práce mě moc bavila tím, jak byla ucelená. Točili jsme celé prázdniny, skoro každý den, pak ještě v září, v listopadu a lednu. To se s jednorázovými kšefty v seriálech vůbec nedá srovnávat. A taky jsem tam trávil čas ve skvělé společnosti – s kluky Lukášem Příkazským, Filigem Kaňkovským a Matyášem Rezníčkem jsme si zahráli partu zlodějíčků. Jinak ve filmu hrají také hvězdy jako Vašek Neužil, Eva Vrbková, Stanislav Majer, Denisa Barešová, Anička Fialová a spousta dalších výborných hereček a herců. Děj se odehrává u nás na Moravě za covidu, má to být komedie, ale zároveň i drama ve stylu levnějších Dannyho Partáků. **Petře, díky za milý rozhovor a do dalších let ti přeji hlavně spokojenost a spousty času stráveného v dobré společnosti.**

ANZH

← COBY VOJTA VODSEĎÁLEK
V ATOMOVÉ KOČICE, FOTO P. ŠEDIVÝ

PŘEDPLATNÉ na rok 2025 už pro nové zájemce

Do pátku 29. listopadu jsme našim stávajícím předplatitelům rezervovali jejich místa v hledišti a **od pondělí 2. prosince neobnovené abonenty nabízíme novým zájemcům.** Pokud máte rádi naše divadlo a chtěli byste ho navštěvovat pravidelně, navíc za výhodnější ceny, staňte se našimi novými předplatiteli, nyní je ten správný čas získat i atraktivnější místa v sále!

V současné chvíli nabízíme celou řadu **ročních abonentních cyklů**, z nichž si určitě vyberete: **dopolední** pro ty z vás, kteří tráví večery raději doma, **klasické** večerní i podvečerní, **víkendové**, **speciální předplatné** tzv. na zkoušku s výběrem čtyř titulů (příští rok to budou komedie Kdo je tady ředitel?, drama Pořád jsem to já s Petrou Janečkovou v užší nominaci na Cenu Thálie 2024, moderní zpracování Maryši

a jako bonus S Čerty nejsou žerty na Kunětické hoře), **abonmá pro fajnšmekry** určené náročnějšímu publiku obsahující tři hostující kusy a jednu inscenaci z našeho programu (Pořád jsem to já), **chrudimské předplatné** se třemi našimi hrami (Blázinec Boží, Kdo je tady ředitel? a Pan Kaplan má třídu rád) přímo v Divadle Karla Pippicha nebo **kupónové abonmá** s možností volného výběru osmi představení. Podrobnější informace o všech typech předplatného naleznete na našem webu www.vcd.cz v sekci PŘEDPLATNÉ, kde ho je možné i **on-line zakoupit**, nebo samozřejmě v předprodeji vstupenek v obchodní kanceláři za divadlem.

A pokud stále netušíte, čím překvapit své blízké o letošních Vánocích, nchte se touto nabídkou inspirovat...

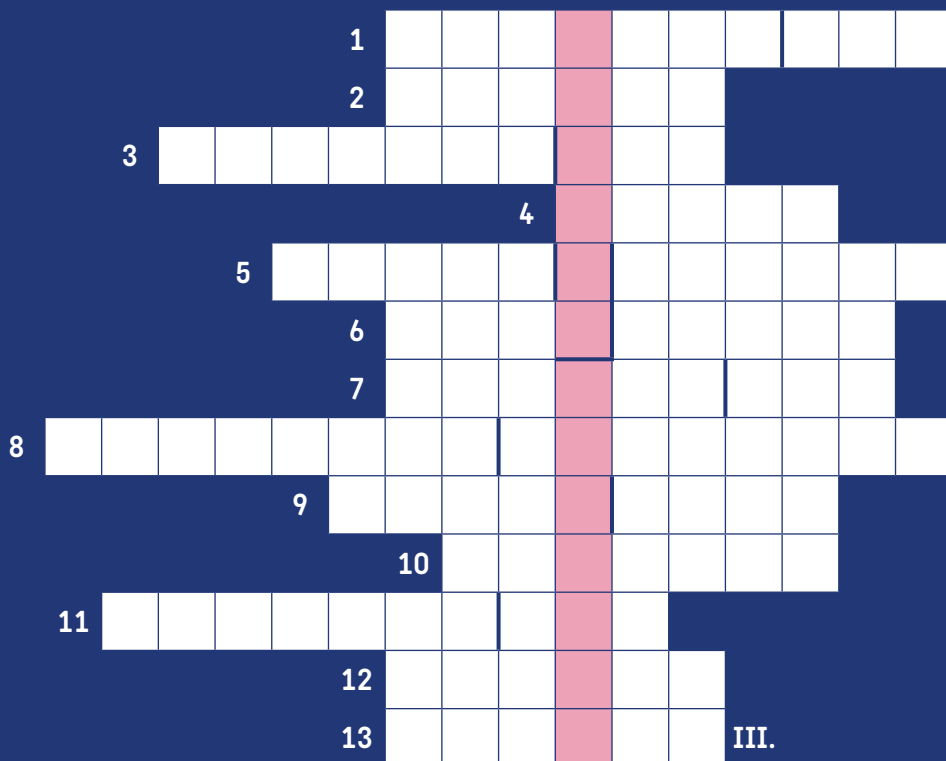
RaS

KŘÍŽOVKA *Pana Kaplana*

Herec MARTIN MEJZLÍK si vybral citací své oblíbené postavy z aktuálního repertoáru. Pana Kaplana hraje velmi rád, i když, jak říká, s těmi všemi písničkami a choreografiemi je to docela dřina. Pan Kaplan není jen legrace, v inscenaci zazní i vážnější tóny a hlubší momenty. Právě takový okamžik, důležitý pro celkové vyznění hry pro vás Martin vybral:

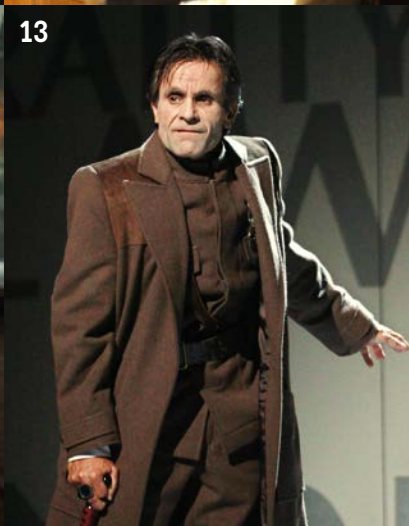
„A já šťastná, protože já fím, že já pro něho (viz *tajenka*).“

Jak přesně zní replika legendárního filantropa Pana Kaplana, který má svou třídu rád, se dozvíte po vyluštění tajenky. Na následující dvojstraně opět najdete fotografie z inscenací, v nichž si Martin v našem divadle zahrál. Názvy těchto inscenací zapíšete do stejné očíslovaných řádků doplňovačky. Pak už stačí jen zaslat správné znění tajenky na adresu dramaturg@vcd.cz do konce prosince. 2. ledna 2025 ze správných odpovědí vylosujeme tři šťastlivce, kteří obdrží po dvou vstupenkách na libovolné představení VČD.

Výhercům říjnové (lehce) feministické křížovky – paní Kristýně Jarkovské, paní Elišce Malé a panu Michaeli Dostálovi – srdečně gratulujeme, tajenka zněla „mužské nadání“.

BEZ KOSTÝMU

s všestranným Robertem Bellanem

R. BELLAN PŘI ZKOUŠENÍ ATOMOVÉ KOČIČKY. FOTO P. ŠEDIVÝ

Jméno ROBERT BELLAN se nejčastěji vyslovuje s přídatným jménem „úspěšný“. Ano, je režisérem našich nejoblíbenějších komedií posledních sezón – Normální debil 1, 2 a Velká bankovní loupež. Naposledy inscenoval Atomovou kočičku neméně úspěšného autora Tomáše Dianišky. To je také jedním z důvodů, proč jsem si právě jeho pozvala do dalšího dílu pořadu BEZ KOSTÝMU aneb Povídání z herecké šatny.

Udělat dobrou komedii je opravdu umění. Dobrá a úspěšná komedie, která se dá vyprodat tzv. na volnou kasu a která by zdobila repertoár několik dlouhých sezón, je snem každého ředitele a uměleckého šéfa divadla. Přesto je takový kasařský nebo kasovní trháč, jak diváckým hitům říkáme, pro některé režiséry

skoro až sprostým slovem. Nechtějí se tím zabývat. Možná to, pravda, neumí. Těch, co to umí, je skutečně jen několik. A jedním z nich je právě Robert Bellan. Navíc ho komedie baví. Co víc si přát?

Jeho prvním pardubickým počinem byla komedie Raye Cooneyho

A je to v pytlí! před dvanácti lety. Po Cooneym, který se mu teď už trochu „zajždá“, přišel Ayckbournův titul Rodinný podnik. Robertův specifický talent na komedii se ještě víc projevil při jeho autorských hrách Normální debil 1 a 2, z nichž se staly kasařky!

Robert, původně herec, se kdysi ze dne na den stal režisérem. Jednomu by to stačilo. On však začal psát. „Debil“ vyšel knižně, posléze ho zdramatizoval a úspěšně ho uvádí v několika divadlech po celé republice. Založil si i svoje vlastní divadlo. Takže je vedle herce a režiséra ještě principál. A aby toho nebylo málo, Robert začal také malovat, docela nedávno, v čase covidu. Nečekejte ale nějaké náladové barevné abstrakce, maluje věci, které vypadají tak, jak je známe, ale v jiných, většinou vtipných souvislostech.

Robert do svých komedií rád obsazuje Ladislava Špinera, Petra Borovce nebo Josefa Pejchala. Ví, co od nich může čekat, a vzájemně si dobře rozumí. V nejnovější Atomové kočičce hrají hlavní role už zmiňovaný Petr Borovec, Josef Láska a Karolína Safránková. A Veronika Malá, se kterou pracoval už v Normálním debilovi 2. Když se všichni sejdou v soukromí, je vždy kolem velké legrace.

A tak jsem si Veroniku, Karolínu a Pepu Lásku pozvala, aby o svém režisérovi také něco „hodili do placu“ a aby byla legrace ještě větší. Věřím, že pro diváky to bude moc fajn večer, kdy se dozví zase kus něčeho nového o divadle, o režii a také o svých oblíbených hercích. Srdečně všechny zvu na pátek 6. prosince v 19 hodin na Malou scénu ve dvoře. JaU

KDO JE TADY ŘEDITEL – UŽ 25 LET?

V pátek 1. listopadu jsme v divadle slavili jedno krásné pracovní výročí. Přesně toho dne totiž uplynulo celé čtvrtstoletí od jmenování **PETRA DOHNALA** ředitelem Východočeského divadla. Pan ředitel si ten večer zahrál jednu ze svých oblíbených rolí – šéfa islandské firmy v komedii **Kdo je tady ředitel?**, aniž by vůbec tušil, co se na něj chystá. Když se celé herecké obsazení klanělo divákům, Josef Láska zastavil děkovačku, aby překvapenému tchánovi jménem celého divadla poděkoval a před diváky připomenul úctyhodné výročí. Na jevišti přišli také další kolegyně a kolegové z celého divadla, aby Petrovi pogratulovali a připili na zdraví. AnŽH

Křest audioknihy TAXIS přímo na dostizích

Východočeské divadlo ve spolupráci s Dostihovým spolkem vydalo **rozhlasovou hru TAXIS** podle stejnojmenné divadelní hry herce vinohradského divadla **Zdeňka Palusgy**. Režie nahrávky, která vznikla před prázdninami ve zvukovém studiu VČD, se ujal **Jiří Seydler**, jenž do hlavní role obsadil **Radka Závada**. Audioknihu k letošnímu 150. výročí Velké pardubické jsme slavnostně pokřtili den před nejslavnějším českým dostihem v sobotu 12. října přímo na dostihovém závodišti.

Audiokniha Taxis o amatérském dostihovém jezdcí Vladimíru Hejmovském, který roku 1951 stanul na prvním místě Velké pardubické a je nejstarším vítězem v historii tohoto závodu, je k dostání v předprodeji vstupenek za divadlem či v divadelním obchůdku ve vstupním foyer VČD, případně k objednání na www.vcd.cz.

RaS

↓ ŘEDITEL VČD P. DOHNAL, AUTOR TEXTU Z. PALUSGA, HUDEBNÍ SKLADATEL J. ŠLUPKA SVĚRÁK, DRAMATURGYNĚ J. PITHARTOVÁ, REŽISÉR J. SEYDLER A EKONOMICKÝ NÁMĚSTEK VČD B. KOS PŘI KŘTU CD.

Z DRAMATURGICKÉHO ARCHIVU

V 80. letech minulého století ve Východočeském divadle působil profesor **Jaroslav Vostrý**, dramatik, režisér, dramaturg, pedagog, publicista a spoluzakladatel Činoherního klubu, jehož o letošním státním svátku 28. října ocenil prezident Petr Pavel Medailí za zásluhy 1. stupně za zásluhy o stát v oblasti kultury, výchovy a školství. Jeho pardubická „exilová“ mise po nuceném odchodu z Činoherního klubu se vyznačovala objevnou dramaturgií, která vyhledávala nové texty, a dokonce také iniciovala jejich vznik. A jedním z takových titulů byla dramatizace detektivního románu **Eda McBaina ZUB ZA ZUB**, kterou pro VČD napsal domácí herec, tehdejší hvězda souboru **Alexej Gsöllhofer**. Režie se ujal právě **Jaroslav Vostrý** a československá premiéra se uskutečnila 1. října 1983. Poslední opona za hrou o mechanismu násilí a principu odplaty, jak název napovídá, se zatáhla přesně před 40 lety 8. prosince 1984.

RaS

ZDENĚK RUMPÍK, LUDMILA MECERODOVÁ (TEDDY CARRELOVÁ) A FRANTIŠEK ŠVIHLÍK (PORUČÍK PETE BYRNES)

ZDENA BITTLOVÁ (VIRGINIE DODGEOVÁ)

ZDENĚK RUMPÍK, JOSEF ŠEBEK (DETEKTIV COTTON HAWES) A FRANTIŠEK ŠVIHLÍK

JOSEF ŠEBEK, MICHAELA LOHNISKÁ (ANGELIKA GOMEZOVÁ) A ZDENĚK RUMPÍK (DETEKTIV MAYER) FOTO OLDŘICH PERNICA

VÁNOCE a SILVESTR v divadle s vyhlášením Inscenace roku 2024

V prosinci tradičně hrajeme také o půlnoci na Štědrý den i na Silvestra. Při **Štědronočním zpívání** si v divadle můžete znovu prodloužit sváteční atmosféru, zazpívat si společně s herci vánoční koledy a jako každý rok také přispět do charitativní sbírky, kterou VČD pořádá ve spolupráci s pardubickým Lions Clubem. Její výtěžek bude letos věnován rodině malého Martina Símy, který se narodil se vzácným Miler-Diekerovým syndromem.

Silvestrovský večer vám pak přijdeme komedií **Velká bankovní loupež**, která vás jistě dostatečně naladí na následné oslavy příchodu nového roku. Při závěrečné **děkováčce** se navíc dozvíme **výsledky divácké ankety o nejoblíbenější inscenace roku 2024**, které po představení v Městském divadle vyhlásí ředitel VČD Petr Dohnal. Názory publika nás nesmírně zajímají, proto budeme rádi, když se do ankety zapojí co nejvíce diváků. Hlasovací formuláře naleznete ve foyer divadla nebo

na našich webových stránkách www.vcd.cz na titulce pod ikonou **DIVÁCKÁ ANKETA**. Anketní lístky jsou slosovatelné, výherce získá předplatné pro dvě osoby dle vlastního výběru.

Zároveň upozorňujeme na hlasování o nejoblíbenějších hercích

roku 2024, jejichž jména budou zveřejněna na Divadelním báli, který by se měl uskutečnit v sobotu 29. března opět v historické budově Městského divadla. RaS

↓ LETOS NA SILVESTRA UVEDEME KOMEDIÍ **VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ**, FOTO R. KALHOUS

DIVADELNÍ KALENDÁŘ NA ROK 2025

Pokud ještě nepatříte k lidem, kteří si své pracovní i soukromé životy řídí podle elektronických diářů v mobilech a počítačích, a stále dáváte přednost starým dobrým papírovým kalendářům, do kterých si můžete zapisovat poznámky a úkoly, tak právě pro vás jsme i letos připravili nový stolní Divadelní kalendář.

V kalendáři, který na 27 fotografiích představuje celý náš bohatý repertoár, znovu naleznete předtištěné termíny premiér a dalších významných akcí roku 2025, jako jsou například GRAND Festival smíchu nebo znovu plánovaný Divadelní bál v historické budově VČD.

Pokud byste s našimi herci chtěli prožít skutečně každický den příštího roku, Divadelní kalendář 2025 je tu jen pro vás. Zakoupit si ho můžete v předprodeji divadla, v divadelním obchůdku ve foyer nebo on-line na webu divadla www.vcd.cz.

RaS

3. týden	Východočeské divadlo Pardubice	LEDEN 2025	4. týden
13 PONDĚLÍ Příliš Leningo		20 PONDĚLÍ Barry z Manhattanu	
14 ÚTERY Příliš		21 ÚTERY Příliš	25. ročník GRAND Festivalu smíchu
15 STŘEDA Příliš		22 STŘEDA Příliš / Příliš	GRAND Festival smíchu
16 ČTVRTEK Příliš		23 ČTVRTEK Příliš	GRAND Festival smíchu
17 PÁTEK Příliš		24 PÁTEK Příliš	GRAND Festival smíchu
18 SOBOTA Příliš / Příliš		25 SOBOTA Příliš	GRAND Festival smíchu
19 NEDELE Příliš		26 NEDELE Příliš	GRAND Festival smíchu

H. Májek se Z. Rumpálem, P. Boresem a P. Chváskou, PAN KAPLAN NA TŘEDU ŘÁD

MALÝ PRINC

vánoční dárek Studia LAIK

Mladé divadelní studio LAIK, soubor začínajících herců působící při VČD, chystá nový projekt zaměřený na povinnou literaturu. V minulé sezóně starší členové LAIKu nastudovali Máchův Máj, nyní na Malé scéně ve dvoře uvedou své zpracování známé novely Antoina de Saint-Exupéryho MALÝ PRINC. Premiéra se uskuteční v pondělí 16. prosince.

„Velmi nás těší, že se do podobných projektů pro studenty můžeme zapojit, a moc děkuji dramaturgyni Janě Pithartové, že nás oslovila i v této sezóně. S mou dramaturgyní Kristýnou Pleškovou jsme se domluvili, že tentokrát bychom do zkoušení rádi zapojili více členů, a proto jsme společně vybrali titul s větším obsazením. Navíc jde o krásný a chytrý text,“ říká vedoucí Studia LAIK Zdeněk Rumpík.

Letos si svět připomíná 80 let od úmrtí známého spisovatele a letce Antoina de Saint-Exupéryho a příští rok uplyne 125 let od jeho narození. „Tato dvě významná výročí jsou samozřejmě dalšími důvody, proč jsem s tímto dílem přišla. Jsem přesvědčená, že na tohoto výjimečného světového autora bychom měli poukazovat častěji. Malý princ je současně mou srdeční záležitostí, a proto je pro mě obrovskou ctí, že ho budu moci společně s našimi herci připravit. A protože premiéru odehrajeme těsně před Vánocemi,

bereme to tak, že Malého prince nadělíme jako vánoční dáreček nejen našim divákům, ale i sobě,“ uvádí dramaturgyně souboru Kristýna Plešková.

V adaptaci Malého prince se objeví všechny známé postavy, jako jsou Pilot, Liška, Růže a celá řada dalších. „Diváci spolu s Princem procestují daleké planety, potkají spoustu zvláštních lidí a připomenou si kouzlo slavného pohádkového příběhu, který není určen jen pro děti, jak si často dospělí mylně myslí,“ dodává Kristýna Plešková.

V inscenaci zazní i autorské písně Radka Škeříka, jejichž slova napsaly členky souboru Adéla Černá a Dagmar Nárožná, která si je coby Liška i zazpívá. „Malý princ je text tak nádherný a křehký, že není jednoduché do něj cokoliv dopisovat. Byla to rozhodně velká výzva. Moc nás to ale s Adélkou bavilo a jsme rády, že jsme si mohly zkusit zase něco nového,“ přiznává Dagmar Nárožná.

RaS

PREMIÉRA

16. PROSINCE
NA MALÉ SCÉNĚ
VE DVOŘE

AUTORKA ADAPTACE MALÉHO PRINCE K. PLEŠKOVÁ PŘI ZKOUŠENÍ PŘEDCHOZÍHO PROJEKTU, FOTO P. ŠEDIVÝ

IVAN BABORÁK

VÝSTAVA
VE FOYER

V sobotu 14. prosince před premiérou hry Chyťte Chaplina! se ve foyer uskuteční tradiční vernisáž, svou výstavu s názvem Pomačkané obrazy a židle zde tentokrát zahájí výtvarník IVAN BABORÁK.

Ivan Baborák se narodil v roce 1955 v Chrudimi. Do roku 1993 se živil různým zaměstnáním a jeho životní povolání malíře a grafika bylo tehdejší oficiální kultuře jaksi skryto. V té době se začal rozvíjet jeho originální výtvarný svět, cykly vznikající v 70. a 80. letech (Dialogy, Hlavy, Pomníky padlým na hlavu) nebyly veřejně prezentovány. Obrazy z té doby, inspirované nejrůznějšími modernistickými proudy, nesly v sobě originální pečť autorovy imaginace, symboly ironického, kritického i humorného a sebeironizujícího pohledu na svět. V roce 1990 nastoupil jako výtvarník do Muzea loutkářských kultur v Chrudimi. V roce 1993 se stal členem Unie výtvarných umělců a začal se výtvarnou prací živit na volné noze.

Zabývá se ilustrací, malbou, grafikou a designem autorského nábytku, napsal a vydal tři knihy, v Chrudimi organizuje spolu s Alenou Vávrovou večery poezie Hozený klobouk. Do Deníku napsal 795 glos, 16 let učil externě na Technickém Lyceu design. Své práce představil na více jak 120 výstavách doma i v zahraničí, např. v Holandsku, Švýcarsku, Belgii,

Německu, Itálii, USA nebo Francii. Žije a pracuje v ateliéru v Přestavlkách u Chrudimi.

„Výtvarné dílo Ivana Baboráka se v jednotlivostech vyznačuje vysokou kompoziční působivostí, barevnou umírněností a obsahovou kultivovaností. Charakteristickým rysem je úspornost autorova rukopisu. V každém kousku je patrná zjevná i latentní symbolika, ovšem »šokování diváka prostá«, spíše jaksi umně z tajemna se vynořující a k uchopení nás vyzývající, aby se nám vytratila právě ve chvíli, kdy máme pocit, že se jí můžeme fyzicky dotknout či s ní jakkoli imaginárně splynout. Jeho dílo vás do sebe vtáhne zdánlivým prvním pohlazením, aby vás výsledně provázelo bezcílnem a nutností zamyšlení se nad skutečností, kdo jsme my sami, odkud a kam směřujeme. Jako by tím záměrem tedy nakonec bylo vyvedení našeho vlastního myšlení ze stádnosti a impulsem k zaktivizování naší mysli k hledání si vlastní cesty, a to jak směrem k sobě samotnému, tak ve směru k vnímání okolního světa,“ říká o tvorbě Ivana Baboráka básník **Radek Lehkoživ.**

RaS

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
☎ 466 616 411 🌐 www.vcd.cz
📺 [FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE](https://facebook.com/vcd.pardubice)

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
PONĚDĚLÍ–ÚTERÝ 10:00–18:00
STŘEDA–ČTVRTEK 10:00–17:00
PÁTEK ZAVŘENO
☎ 466 616 432 / 466 616 402
✉ OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
☎ 466 616 430

HROMADNÉ OBJEDNÁVKY
LUDMILA KONVALINOVÁ
☎ 724 142 828
ŠTĚPÁN FROŠ ☎ 725 986 767
✉ OBCHOD@VCD.CZ

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 16:00–17:00
☎ 466 616 423 / 602 405 379

DIVADELNÍ KLUB ☎ 602 528 752
PONĚLÍ–ČTVRTEK 11:00–23:00
PÁTEK 11:00–00:00
SOBOTA 16:00–00:00
NEDĚLE 16:00–22:00

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

PARTNEŘI VČD

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

DIVADELNÍ ZPRÁVODAJ PROSINEC 2024 PŘIPRAVIL: R. SMETANA DESIGN: A. HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: P. BOROVEC S J. LÁSKOU, ATOMOVÁ KOČIČKA, FOTO P. ŠEDIVÝ